

ת"פ 15164/01/19 - נאשם 2 דוד אלון דדון, נאשם 3 רמי יוגב, נאשם 4 יניב חזן נגד מדינת ישראל, עד המדינה א.א.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15164-01-19 מדינת ישראל נ' כנפו(עציר) ואח'

בפני כבוד השופט מרדכי לוי

המבקשים

1. נאשם 2 דוד אלון דדון (עציר)
ע"י באי-כוחו עו"ד שי שורר ועו"ד איתי כהן
2. נאשם 3 רמי יוגב (עציר)
ע"י באי-כוחו, עו"ד שרון נהרי ועו"ד סיגל יער
3. נאשם 4 יניב חזן (עציר)
ע"י באי-כוחו עו"ד שני דרי ועו"ד ליאור שביט

נגד

המשיבים

1. מדינת ישראל
ע"י עו"ד גיא רוסו ועו"ד ירדן זאבי, פמת"א (פלילי)
2. עד המדינה א.א.
ע"י בא-כוחו עו"ד אלעד רט

החלטה

כללי

1. לפני בקשות למתן צו להמצאת מסמכים (להלן: "**הבקשה**"), לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**חסד"פ**") - מסמכים הדרושים להגנה לטענת באי כוחם של חלק מהנאשמים, נאשמים 2, 3, ו-4 (להלן: "**הנאשמים**" או "**המבקשים**"), כפי שיפורט להלן.
2. כתב האישום מייחס לנאשמים שורה של עבירות ייבוא סמים.
3. לאחר שהסתיים משפט הזוטא בעניין הודאתו של נאשם 6, החל להעיד כעד תביעה מס' 1 במסגרת פרשת התביעה במשפט העיקרי, עד המדינה א.א. (להלן: "**עד המדינה**").
- לאחר שהסתיימה חקירתו הראשית של עד המדינה, החלה חקירתו הנגדית, על ידי ב"כ נאשם 2 (עניינו של נאשם 1 הסתיים זה מכבר).

בדיון שהיה קבוע ליום 1.6.20 היה אמור להישמע המשך חקירתו הנגדית של עד המדינה על ידי ב"כ נאשם 2. בבוקר יום הדיון (1.6.20) נמסר לבית המשפט כי עד המדינה מסרב לצאת לבית המשפט ממקום מעצרו. ב"כ המאשימה ביקש להוציא צו הבאה לעד המדינה. בית המשפט ביקש כי בטרם יחליט בבקשה, כי עד המדינה יבדק לאלתר על ידי רופא בבית המעצר שבו הוא מוחזק, וזאת לנוכח עברו הנפשי של עד המדינה. בעקבות כך הוגש לעיון בית המשפט מסמך שנערך באותו יום על ידי ר/כ מיכאל טקץ', רופא כללי בבית סוהר אילון, בעניינו של עד המדינה, שבו צוין כי "מדובר בבן 58 ידוע על מחלות כרוניות רקע מטופל תרופתי קבוע, סיכון גבוה למחלות וסקולאריות. כמו כן, ידוע על מחלות נפש, נמצא במעקב וטיפול על ידי פסיכיאטר. בדיקתו האחרונה ב-31.5.20. הביקורת הבאה ב-4.6.20. נבדק על ידי היום. נמצא במצב חרדה ולחץ נפשי. בשלב הנוכחי מומלץ להימנע

עמוד 1

מנסיעות לבית משפט. ממשיך במעקב..."

לנוכח המלצתו דלעיל של רופא בית סוהר איילון, בית המשפט דחה את בקשת הצדדים להוציא צו הבאה נגד עד המדינה לדיון שהתקיים ביום 1.6.20, ודיון המשך ההוכחות נדחה ליום 11.6.20. עם זאת, ביום 1.6.20 העלתה באת-כוח נאשם 4 בקשה לקבל את המסמכים הרפואיים והפסיכיאטריים שעליהם נסמך המסמך הרפואי של ר/כ טקץ. בית המשפט ביקש כי ככל שבאת-כוח נאשם 4 ובאי כוח נאשמים אחרים מבקשים לקבל מסמכים שטרם קיבלו בעניין עד המדינה, לפי סעיף 108 לחסד"פ, כי יגישו בקשה מסודרת ומנומקת עד ליום 3.6.20, אשר תועבר לתגובת המאשימה ולתגובת ב"כ עד המדינה.

לאחר קבלת הבקשות והתגובות בכתב של כל הצדדים הנוגעים בדבר, נקבע דיון בבקשה ליום 11.6.20, במעמד הצדדים, לרבות עד המדינה ובא-כוחו; ולדיון התייצב מטעם עד המדינה בא-כוחו הנוכחי, עו"ד אלעד רט.

הבקשות

4. בהמשך לאמור לעיל, הגישה ב"כ נאשם 4, עו"ד שני דרי, ביום 3.6.20 בקשה מפורטת להורות למשיבים (המדינה ועד המדינה) "להמציא לידי המבקשים ולעיונם את כל המסמכים הבאים **הנדרשים והחיוניים**

להגנת המבקשים...

(א) כלל המסמכים הרפואיים המתעדים את בדיקותיו הפסיכיאטריות... של עד המדינה, זאת החל מיום מעצרו...
(ב) כל מסמך הנוגע לטיפול תרופתי שקיבל ו/או שעדיין מקבל עד המדינה, בדגש על מרשמים לכדורים פסיכיאטריים (ממשפחת נוגדי דיכאון, חרדות, מחלות נפש, כדורי הרגעה וכדורי שינה) החל מתאריך מעצרו ועד לתאריך 11.6.20.

(ג) דו"ח תנועה (יציאות וכניסות לבית הסוהר) של עד המדינה ואחרים שהגיעו אליו, החל מיום מעצרו בדגש על התאריכים 31.5.2020, ועד לתאריך 11.6.2020 (כולל).

(ד) כל הסכם ו/או נספח להסכם ו/או תוספת להסכם, שנחתם בין פמת"א ו/או מדינת ישראל ו/או משטרת ישראל ו/או יחידת להב 433 ו/או הרשות להגנת עדים ו/או מערך המודיעין של משטרת ישראל ו/או גורמי שב"ס ו/או גורמי שב"כ עם עד המדינה, בין אם בעל פה ובין אם בכתב, החל מתאריך מעצרו של עד המדינה ועד ליום 11.6.2020 (כולל).

(ה) העתק צילומי מהסכם שכר הטרחה, על הנספחים והתוספות, בין עד המדינה לעורכי דינו - עו"ד דן באומן ועו"ד אלעד רט.

(ו) העתק מכלל המסמכים הנוגעים למחקרי תקשורת של עד המדינה עם גורמי אכיפת החוק והפרקליטות" [ההדגשות הן במקור].

בנימוקי הבקשה צוין ביחס למסמכים בדבר מצבו הרפואי של עד המדינה כי "יש לאפשר לצוות ההגנה לבצע את עבודתו כהלכה ולטעון כל טענה ביחס לסוגיית מצבו הרפואי/הנפשי של עד המדינה בהתבסס על כלל המסמכים הרפואיים/נפשיים הנדרשים בבקשה זו"; **וביחס למסמכים המתעדים את הטיפול התרופתי** שעד המדינה נוטל, נטען כי ההגנה מעוניינת לבחון את מהימנותו של עד המדינה ואת הצהרתו כי אינו נוטל כדורים פסיכיאטריים, וכן לבחון את מצבו בגין נטילת טיפול תרופתי בזמן עדותו.

אשר לדו"ח תנועה (יציאות וכניסות לבית הסוהר) של עד המדינה ואחרים במהלך מעצרו, נטען כי מדובר בחומר "חיוני רלוונטי ויש בו כדי לשפוך אור על עובדות אשר נוגעות להתנהלות עד המדינה... וכן יש בו כדי לסייע בידיהם בחקירתו הנגדית שבאמצעותה תיבחן אמינותו... הרי בסופו של יום אמינותו של עד המדינה היא זו שתכריע

את גורלם משפטם". הודגש כי מבוקש "דו"ח יציאותיו של עד המדינה ממתקן שב"ס... המתעד את פירוט המועדים, בדגש על היעד/ משך נסיעה לכל יעד".

בנוגע לבקשה לקבל **הסכם או תוספת להסכם** שנחתם בין המדינה (לרבות הפרקליטות וגורמי האכיפה) לבין עד המדינה החל מתאריך 31.5.20 ועד ליום 11.6.20 - נטען כי בדיון שהתקיים ביום 1.6.20 נמסר מפיו של ב"כ המאשימה כי "עד המדינה הביע, נקרא לזה תרעומת, לגבי רכיבים מסוימים שקשורים להסדר", ולשאלת בית המשפט אישר ב"כ המאשימה כי מדובר "בתרעומת על תנאים כספיים, פיזיים ואחרים". לטענת ההגנה, "קיימת התנהלות מול עד המדינה שסיים חקירתו הראשית, מול רשויות התביעה, וכי עד המדינה מבקש לקבל טובות הנאה **נוספות... לצורך המשך מתן עדותו...** לפיכך המבקשים עותרים לקבלת העתק מכל תרשומת ו/או מסמך בנושא 'התרעומת' של עד המדינה... **ולחלופין** קבלת הצהרה מהגורם האמון על תנאיו והסכמיו של עד המדינה, כי לא ניתנה לו, בין אם בעל פה ובין אם בכתב, בין אם במישרין ובין אם בעקיפין, כל טובת הנאה נוספת" [ההדגשות הן במקור].

בעניין **הסכם שכר הטרחה** בין עד המדינה לעורכי דינו, טענה ב"כ נאשם 4 כי הדבר דרוש "לצורך בחינת כלל התקשרויותיו של עד המדינה עם גורמי אכיפת החוק".

ביחס **למחקרי התקשורת** של עד המדינה עם חוקריו ועם הפרקליטות, נטען כי "בקשה זו אינה טכנית אלא מהותית ביותר... חיוניות דרישה זו של המבקשים תוסבר במעמד צד אחד".

5. בבקשה שהוגשה על ידי **ב"כ נאשם 3**, עו"ד שרון נהרי, צוין כי "עד המדינה והמשיבים לא התנגדו להעביר לעיון ההגנה מסמכים הנוגעים למצבו הנפשי של עד המדינה" לרבות מסמכים מתקופת מעצרו. לעמדת הסניגור, תקופת המעצר לא הסתיימה והצו חל ביתר שאת נוכח התפתחות הנוגעת למצבו הנפשי מהעת האחרונה שיש בה להוכיח כי מדובר בעד חשוד שלא ניתן להאמין בו. נטען כי המאשימה לא הצביעה על אינדיקציה כי מדובר במסמכים שאינם רלוונטיים והיא אינה יכולה לעשות זאת הואיל ולא נחשפה אליהם בעצמה.

ביחס למחקרי התקשורת ולדו"ח כניסות ויציאות של עד המדינה משב"ס נטען כי המסמכים דרושים לעניין מהימנותו של עד המדינה.

הסניגור ציין עוד כי קיימת אפשרות לקיים דיון בבקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ במעמד צד אחד.

עיקרי התגובות והטענות בכתב

6. **המאשימה מתנגדת לבקשות.** בנימוקי התגובה צוין, בין השאר, כי אין כל רלוונטיות לכלל המבוקש על ידי ההגנה.

ביחס למסמכים הנוגעים למצבו הרפואי של עד המדינה, שאינו נפשי צוין כי "אין למשיבה אלא להפנות להחלטת מותב נכבד זה, מיום 12.11.19, אז דחה בית המשפט את אותה בקשה... מסמכים הנוגעים למצבו הנפשי של עד המדינה הועמדו לעיונם של המבקשים, עובר לעדותו הראשית". עוד צוין כי הסכמת המדינה להעביר מסמכים נפשיים, לרבות מסמכים מתקופת מעצרו של עד המדינה אינה קיימת ביחס למסמכים שנערכו לאחר הגשת כתב האישום ובמהלך מאסרו. נוסף על כך, נטען כי "הטיפול אותו מקבל עד המדינה במסגרת שהותו בשב"ס, אינו הופך אוטומטית לחומר רלוונטי אשר יש להורות על תפיסתו והעברתו להגנה, שאחרת כל פעולה אותה יבצע העד במהלך שהותו במאסר (חינוך, עו"ס וכיוב') תועבר ישירות להגנה ללא כל אחיזה בדיון או בפסיקה".

ב"כ המאשימה טען כי **דו"ח תנועה** של עד המדינה אינו חומר אשר רלוונטי לבירור האשמה וכן כי המבקשים לא פירוטו בבקשתם כל טעם לצורך העברת הדו"ח.

אשר לתוספת הנטענת להסכם עד המדינה, ציין ב"כ המאשימה כי **"לא ניתנה לעד המדינה כל טובת הנאה נוספת"** וכי מדובר ב"מסע דיג' לא לגיטימי".

לבסוף, נטען לגבי הבקשה לטעון ביחס לקבלת **מחקרי התקשורת** במעמד צד אחד כי "על בקשות לפי סעיף 108 לחסד"פ להתנהל במעמד שני צדדים, כך שבבקשתם של המבקשים לקיום הדיון במעמד צד אחד חסר כל עיגון חוקי".

גם **עד המדינה** מתנגד לבקשה. בנימוקי התגובה צוין, בין השאר, כי המסמכים המפורטים בסעיפים (א), (ב), (ג) ו-(ו) לבקשה אינם מצויים ברשות עד המדינה וההגנה. עם זאת, "מאחר ומדובר במסמכים שייתכן ומסירתם - כולם או מקצתם עלולה לפגוע בפרטיותו ובצנעת הפרט של המשיב, אכן ראוי שתונח... גם עמדתו של המשיב... אך לשם כך הוא נדרש לדעת מה תוכנם". לפיכך, ביקש סניגורו של עד המדינה לעיין במסמכים על מנת שיוכל לשקול את עמדתו.

ביחס להסכם עד המדינה צוין כי "למיטב ידיעת הח"מ אין כל הסכם או תוספת להסכם עד המדינה שנחתם עם המשיב".

בתגובתו של **עו"ד דן באומן** צוין כי "על יסוד הסכמתו של העד... הח"מ מבהיר כי שכר טרחתו סוכם בעל פה ובתקיעת כף עם העד, ושולם ישירות לח"מ בידי קרובי משפחתו של העד, ללא מעורבות כלשהי של המדינה. מכאן שאין בשכר טרחתו של הח"מ שום היבט של טובת הנאה. באשר לנספחים ולתוספות להסכם שכר הטרחה... אלה קיימים רק בדמיונם של המבקשים".

עיקרי טענות הצדדים בדיון

7. ביום 11.6.20 נערך דיון בנוכחות הצדדים, לרבות עד המדינה ובא-כוחו דהיום, עו"ד אלעד רט, שבו נשמעו טענות הצדדים ביחס לבקשה, שעיקריהן יובאו להלן.

עו"ד ליאור שביט, המייצג את נאשם 4 יחד עם עו"ד דרי, טען את הדברים הבאים: "מעיון במסמכים חסר בהם יותר מאשר יש בהם... אנחנו נבקש לדעת האם עד המדינה הצהיר אמת בפני הרופאים שאמר שבגלל המצב הנפשי לא יכל להגיע לדיון הקודם... נרשם שלא סיבה רפואית מנעה את ההגעה שלו אלא שהוא כועס כאשר נערך לו דיון ונאמר לו שהוא לא משתחרר... שהוא צריך לשלם עוד חצי מיליון שקל, האם כשעד המדינה מאיים לתבוע את המדינה ואת שב"ס זה בגלל שהם מונעים ממנו טיפול רפואי או שהוא לא רוצה לקבל טיפול תרופתי... ואנחנו צריכים אינדיקציה בגלל מה הוא הביע תרעומת... אם הוא לא מאוזן בגלל התרופות או בגלל שרוצים לקחת לו את הנכס בקיסריה, האם עד המדינה סוחט את המדינה... ואם אני רואה אינדיקציה של טיפול תרופתי שמדברת על מחלת נפש, אני מבקש לבחון האם יש עיוותים תפיסתיים".

עו"ד שביט ביקש גם לראות את החשבוניות של שכר הטרחה, שלטענתו אינן חסויות: "... מצד אחד המאשימה אומרת שמי ששילם את שכר הטרחה הם לא יודעים מה הגובה שזה קרובי משפחה, בתגובה אחרת הם אומרים בני משפחה... כאשר עד המדינה אומר שהמשפחה לא בקשר אותו ואם זה כך [אין] הם שילמו לו שכר טרחה, לכן אנחנו רוצים לראות מי הגורם ששילם וכמה שילם".

ביחס לבקשה לקבלת מחקרי התקשורת, חזר עו"ד שביט על האמור בבקשה בכתב שהגישה חברתו עו"ד דרי, לקיים דיון במעמד צד אחד "שם אסביר את האינדיקציה".

בהמשך הדיון הוסיף עו"ד שביט שאלות ותמיהות נוספות הנוגעות בעיקר להתנהלותו של עד המדינה, למהימנותו ולכשירותו, וכן להתנהלות המדינה מול עד המדינה.

עו"ד סיגל יער, המייצגת את נאשם 3 יחד עם עו"ד נהרי, הצביעה על כך שבמעטפה שהתקבלה משב"ס חסרים מסמכים רפואיים של עד המדינה מתקופת מעצרו, שלגביהם קיימת אינדיקציה במסמכים שהועברו לבית המשפט במהלך הדיון. נוסף על כך, ביקשה ב"כ הנאשם "לדעת מי הפסיכיאטר, כדי שנפנה אלינו] ולקבל את החומר" - כשהכוונה היא לפסיכיאטר שטיפל בעד המדינה.

מנגד, **ב"כ המאשימה** טען את הדברים הבאים: "סעיף 108 לא פוטר את הנאשם מהמבחן הבסיסי... מבחן הרלוונטיות... כתב על כך השופט הימן שלא יתכן שהנאשמים עושים שימוש ב-108 כאילו מדובר במודיעין משטרתי". עוד צוין כי העד לא הגיע לדיון שהיה קבוע ביום 1.6.20 אך "עד לרגע זה לא נמסר מעד המדינה למה הוא לא בא". עד המדינה לא הצהיר שהוא סירב לבוא לבית המשפט בישיבה הקודמת בגלל מצב נפשי, אלא שהרופא הכללי שבדק את עד המדינה בעקבות ההנחיה של בית המשפט, הוא שכתב כי העד נמצא במצב של חרדה ולחץ נפשי והרופא הוא זה שלא המליץ על הגעתו לבית המשפט. צוין גם כי "היום אנחנו יודעים מה הסיבות שהוא לא הגיע, הוא כעס על המאשימה..."

לגבי הטענה לטובות הנאה נוספת צוין ב"כ המאשימה כי "המדינה הבהירה שלא היה שינוי בהסכם בין המאשימה לעד המדינה, לא ניתנו לו שום טובות הנאה מעבר למה שמופיע בהסכם... מאז החתימה על ההסכם לא ניתנה לו שום טובת הנאה... אינני סבור שמגעים של המשטרה... אין להגנה זכאות לקבל את המסמכים מאחר ומדובר במסמכים עם המפעיל, אין לזה גם רלוונטיות... ואם המקור לכל הבקשות היא תזה... לפיה המאשימה מבצעת... קרוב לעבירה פלילית... מגעים עם עד המדינה ביחס לעדותו והדברים שנאמרים כאן עם כל הכבוד שחבריי לא יעשו פישיוג... צריכה להיות אינדיקציה..."

ב"כ המאשימה הוסיף כי: "אני מסכים ששכר טרחה... לא חוסה תחת החיסיון, עם זאת... שאלה של רלוונטיות". כמו כן, נטען כי "לגבי הבקשה לדיון במעמד צד אחד... הפסיקה קובעת שבמקרים נדירים שבהם יש צורך לשמוע טיעון במעמד צד אחד... בית המשפט רשאי לדון במעמד צד אחד" והודגש כי המקרה דנן אינו נמנה עם אותם מקרים חריגים שבהם ניתן לשמוע לפני את ההגנה במעמד צד אחד במסגרת הדיון בבקשה לפי סעיף 108 לחס"פ.

בא-כוחו הנוכחי של עד המדינה, עו"ד אלעד רט, צוין כי לגבי דו"חות התנועה ומחקרי התקשורת הוא מצטרף לעמדת המאשימה, ולגבי התוספת הנטענת להסכם עד המדינה הוטעם כי "גם לנו אין שמץ של מושג במה מדובר, אין תוספת להסכם מעבר למה שנחתם עם עד המדינה".

ביחס לשכר הטרחה ששולם לעו"ד באומן צוין כי אין בתגובות של באי-כוח הנאשמים התייחסות לשאלה "מדוע חשיפת הסכום תוכל לקדם את ההגנה ולכן בעניין הזה אני מגן על הפרטיות של עו"ד באומן כאשר באין הסבר כיצד זה יכול לסייע אין להיעתר לבקשה זו".

ב"כ נאשם 2, עו"ד שי שורר, הוסיף והתייחס בעיקר לאי הגעתו של עד המדינה לדיון הקודם וטען כי: "... והנה מתבררת המציאות... אני מפנה למסמך מיום 31.5.20 ששם כתוב במפורש מדוע עד המדינה לא הגיע".

דיון והכרעה בבקשות

8. **בטרם אדון ואכריע בבקשות לגופן, אעמוד תחילה על המסגרת הנורמטיבית - בחוק, בפסיקה ובספרות הרלוונטיים.**

המסגרת הנורמטיבית

9. **המסגרת הנורמטיבית היא, כאמור, הוראת סעיף 108 לחס"פ, אשר קובע כי:**

בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיזמת בית המשפט, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו.

10. **כידוע, יש להבחין בין "חומר חקירה", אשר ההגנה זכאית כי יועמד כולו לעיונה עם הגשת כתב האישום, לפי סעיף 74 לחס"פ (מלבד אם הוצאה לגבי חלקו תעודת חיסיון), ובין מסמכים שאינם בגדר "חומר חקירה" אשר נמצאים ברשותו של עד או של אדם אחר, אשר בית המשפט רשאי, כאמור בסעיף 108 לחס"פ, לצוות על המצאתם, לבקשת בעל דין או אף מיזמת בית המשפט (ראו למשל, לאחרונה, בש"פ 1378/20 זגורי נ' מדינת ישראל, בפסקאות 18-10 (7.4.2020) (להלן: "עניין זגורי").**

בפסיקה, לרבות בעניין זגורי ובש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' שינר, פ"ד סו(3), 442 (2014) (להלן: "עניין שינר"), עמד בית המשפט העליון על ההבדלים בין שני המסלולים - לפי סעיף 74 ולפי סעיף 108 לחס"פ.

11. **עם זאת, בפסיקה הובהר שקיים גם דמיון בין השיקולים הרלוונטיים בשני המסלולים, של בקשה לפי סעיף 74 לחס"פ ושל בקשה לפי סעיף 108 לחס"פ (ראו למשל עניין שינר, בין היתר בפסקה 45.ד).**

למעשה, בפסיקה הוכרה רשימה (לא ממצה) של השיקולים הבאים; ראו למשל והשוו, הדברים שכתב כב' השופט י' עמית בעניין בקשה לחשיפת מב"דים ותיקים סגורים: "... על בית המשפט לקחת בחשבון, בין היתר, את השיקולים הבאים, לאו דווקא על פי סדר חשיבותם: **האם החומר נכלל מלכתחילה בתיק החקירה; האם הרלבנטיות היא בעוצמה גבוהה או שמא מדובר בחומר שהרלבנטיות שלו אינה מובהקת, על אחת כמה וכמה לא רחוקה ושולית; האם מדובר ב'מסע דיג' ספקולטיבי; האם מדובר בתיקים ישנים, מה שמשליך הן על הרלבנטיות והן על משאבי התביעה לאיתור התיקים; הזכות לכבוד, לפרטיות, לשיקום ולרוביליטציה של העד או קרבן העבירה ומידת הפגיעה בזכות זו; החשש הכללי כי עדים וקרבת עבירה יחששו להעיד במשפט; הפגיעה בזכויותיהם של צדדים שלישיים, שייתכן כי מעורבים בתיקים שנסגרו, ומידת הפגיעה; העיקרון של סופיות תשובות העד בעניינים צדדיים, אשר יש בו כדי להחליש את התועלת שיכולה לצמוח להגנה מהחומר**" [בש"פ 5535/13 מדינת ישראל נ' שימשילשווילי, בפסקה 13 (15.8.2013)]. יצוין כי כב' השופט עמית חזר והפנה לדבריו אלה גם בעניין שינר, בפסקה 12.

12. עוד הודגש בפסיקה האיזון הנדרש בין התועלת הפוטנציאלית להגנת הנאשם ובין הפגיעה האפשרית באינטרסים מוגנים של צד שלישי: **"האפשרות למסור לעיונו של נאשם מידע מסוג זה - שמטבע הדברים כרוך בפגיעה בפרטיותו של מי שהמידע נמסר על אודותיו... - תיבחן בידי בית המשפט על פי מבחני הרלוונטיות והתועלת הפוטנציאלית להגנת הנאשם מזה, ועוצמת הפגיעה האפשרית באינטרסים המוגנים של צד שלישי לרבות עד, מזה..."** [בש"פ 7233/18 בכיראת נ' מדינת ישראל, בפסקה 5 (24.10.2018) (להלן: "עניין בכיראת"); ראו גם והשוו בש"פ 3099/08 אברהמי נ' מדינת ישראל, בפסקה 12 (23.2.2009) (להלן: "עניין אברהמי").]

13. כפי שצוין כב' השופט נ' סולברג בבש"פ 3603/19 משה נ' מדינת ישראל, בפסקה 33 (10.7.2019): **"זאת ידענו, אין חקר לתבונת סנגור מוכשר" (בע"פ 35/50 מלכה נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד ד 429, 433 (1950)); בדברים אלו טמון הגרעין למדיניות המרחיבה הנקוטה בדינו, בבואנו לבחון האם חומר עולה כדי 'חומר חקירה' שיש להתיר עיון בו. יחד עם זאת, גם לגישה מרחיבה זו ישנם גבולות; אין מדובר במילות קסם שבאמירתן יפתחו כל השערים. על המבקש להדגים נגיעה לכתב האישום, ולו נגיעה עקיפה**

ופריפריאלית: "בית המשפט אינו אמור להביא בחשבון אפשרויות הגנה ערטילאיות שאינן נראות לעין, או כאשר הרלבנטיות של החומר לתביעה היא רחוקה ושולית" (עניין שינר, פסקה 11; וראו גם, בין רבים אחרים, עניין אל הוזילועניין מסארווההנזכרים לעיל). לא די בהשערה, תקווה או ספקולציה, באשר לרלבנטיות של החומר המבוקש, "אלא שיש להצביע על יסוד של ממש להנחה, כי החומר אכן ישפיע על בירור האשמה, המיוחסת לנאשם" (בש"פ 4109/13 מדינת ישראל נ' דה פאס, פסקה 11 (7.7.2013)).

הדברים יפים גם לעניין בקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ.

14. בחוק ובפסיקה הובהר כי המותב הדין בבקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ אינו המותב הדין בתיק העיקרי - ראו הוראת סעיף 74(ג) לחסד"פ, שלפיה "בקשה לפי סעיף קטן (ב) תידון לפני שופט אחד ובמידת האפשר היא טובא בפני שופט שאינו דן באישום" וכן ראו הפסיקה דלהלן.

עוד הובהר בפסיקה כי, בניגוד לאמור לעניין המותב הדין בבקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ, "**... הכלל הוא קיום דיון לפי סעיף 108 לחוק בפני המותב שדין בתיק העיקרי, אם כי, ... בהתקיימם של חריגים מסוימים ניתן להעביר את הדיון בבקשה למותב אחר...** ראוי לקיים כל דיון במעמד שני הצדדים אלא אם קיים חריג מפורש בחוק או טעם מיוחד המצדיק סטייה מכך..." [מתוך דברי כב' הנשיאה א' חיות בדנ"פ 4566/19 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 8 (2.1.2020); כמו כן ראו והשוו: בש"פ 4764/06 מדינת ישראל נ' אופנר, בפסקה 2 (15.6.2006); בש"פ 9305/08 פלוני נ' בית ספר אל מאמוניה לבנות, בפסקאות 15-17 להחלטת כב' השופטת ע' ארבל (3.12.2008); בש"פ 9081/12 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 6 להחלטת כב' השופטת ארבל (6.1.2013); עניין שינר, בפסקה 15; ע"פ 3600/18 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקאות 82, 84, וכן 89-95, לפסק דינה של כב' השופטת ד' ברק-ארז (20.6.2019)].

15. **ביחס לשיקול של סופיות תשובות העד בעניינים צדדיים**, שנמנה בין השיקולים דלעיל (ראו בסיפא של הציטוט המובא בפסקה 11), יפים דבריו של **המלומד קדמי**, המתייחס בספרו הן לשאלה מה הם "עניינים צדדיים" והן למשמעות של הכלל בדבר "סופיות תשובות העד":

"שאלה בעניין 'צדדי' היא שאלה שאינה רלוונטית לעניין הנדון, ואשר הצגתה מותרת אך בשל כוחה לפגום במהימנותו של העד... להבדיל משאלות רלוונטיות, הכלל לגבי שאלות ב'עניינים צדדיים', הוא שהתשובה עליהן היא 'סופית' לאמור: שאין מתירים הבאת ראיות, לרבות הצגת שאלות לעדים, במטרה לסתור את התשובה ולהפריכה" [יעקב קדמי על הראיות (חלק רביעי, תש"ע), עמ' 1969-1971 ובמיוחד בעמ' 1969 (להלן: "קדמי על הראיות").

"כחריג לכלל האמור, מותרת הבאת ראיות נוספות להפרכת תשובה שניתנה ב"עניין צדדי", כאשר מדובר בעובדה שיש לה השלכה 'מיידי' וישירה' על מהימנותו של העד; והיא ניתנת להוכחה פשוטה, ברורה וחד משמעית ואינה כרוכה בהארכה בלתי סבירה של הדיון"; כשהכוונה היא לעובדות כגון "הרשעותיו הקודמות של העד, מצב בריאותו הפיזי או הנפשי וכיוצ"ב" (שם, בעמ' 1970).

לעניין סופיות תשובות העד בעניינים צדדיים, ראו והשוו גם: עניין זגורי, בפסקה 32; עניין בכיראת, בפסקה 5; עניין אברהמי, בפסקה 11; תפ"ח (מחוזי ת"א) 24984-07-15 מדינת ישראל נ' אברג'יל ואח', בפסקאות 4-3 (8.3.2018).

מן הכלל אל הפרט

16. אשר לבקשות לקבלת מידע רפואי לגבי מצבו של עד המדינה וכן מידע לגבי הטיפול התרופתי שהוא מקבל - בקשות דומות כבר הועלו על ידי ההגנה, יחד עם בקשות נוספות, בטרם החלה שמיעת הראיות, ולגביהן כבר

ניתנה על-ידי החלטה מפורטת ומנומקת ביום 12.11.19. לעניין זה אפנה במיוחד אל פסקאות 5 רישא, 7 ובעיקר אל פסקה 20 להחלטתי האמורה.

בקצרה אציין כאן כי באותה החלטה קיבלתי את בקשת ההגנה להעמיד לעיונה מסמכים הנוגעים למצבו הנפשי של עד המדינה, לרבות "מסמכים לגבי בדיקות פסיכיאטריות שנערכו לעד המדינה בתקופת המעצר, ככל שנערכו". עם זאת, קבעתי כי "ביחס למסמכים הנוגעים למצבו הרפואי **שאינו נפשי** של עד המדינה, מקובלת עליי התנגדותם של המאשימה ושל עד המדינה להעמדתם לעיון ההגנה, וזאת הן בגין **העדר רלוונטיות קונקרטי** והן בשים לב **לצנעת הפרט** של עד המדינה" [ההדגשות הן במקור].

אומנם, בתגובתה לבקשה דן התנגדה המאשימה להעמדת מסמכים רפואיים נוספים כלשהם, לרבות מסמכים נפשיים, לעיון ההגנה, מלבד המסמכים שהועברו על ידי המאשימה להגנה לאחר הגשת כתב האישום והמתייחסים לעברו הנפשי של עד המדינה עד להגשת כתב האישום, בנימוק כי המסמכים הנוספים שהתבקשו אינם רלוונטיים; **אולם**, עוד בהחלטה שניתנה (על גבי פתקית) ביום 10.6.20, נדחתה עמדת המאשימה והובהר כי אין להבחין בין מסמכים נפשיים שקדמו להגשת כתב האישום ובין מסמכים נפשיים המאוחרים לכתב האישום, המתייחסים לתקופת מעצרו של עד המדינה, עד לסיום עדותו, וזאת לא רק לבקשת ההגנה, אלא גם לנוכח האמור במסמך הרפואי של ר/כ טקץ וכדי לאפשר לבית המשפט "לבחון האם עד המדינה סובל כיום מלקות נפשית והאם יש לבחון את עדותו על פי המבחן המשולש שנקבע בפסיקה בהלכת ברדה (ע"פ 800/85), אם לאו". **מנגד**, בקשת ההגנה לקבל לעיונה גם מסמכים רפואיים שאינם נפשיים הנוגעים לעד המדינה, נדחתה אף היא, בשים לב לכך שכאמור, בקשה זו נדונה ונדחתה כבר בהחלטתי האמורה מיום 12.11.19 ולא נמצא מקום לעיין בה מחדש, בשים לב הן להעדר רלוונטיות קונקרטית והן לצנעת הפרט של עד המדינה.

בפועל, עוד בהחלטה נוספת שניתנה (על גבי פתקית) ביום 10.6.20, התבקש שב"ס להמציא לבית המשפט ביום 11.6.20, יחד עם עד המדינה העצור, את "כל המסמכים הנפשיים שבתיקו של עד המדינה בשב"ס, לרבות בדיקות פסיכיאטריות ומסמכים נוספים הנוגעים למצבו הנפשי בתקופת המעצר, ובכלל זה הבדיקה שנערכה לו ביום 31.5.20 והבדיקה של הביקורת שהיתה קבועה ליום 4.6.20, הנזכרות במסמך מיום 1.6.20 של ר/כ מיכאל טקץ... שהוגש לעיון בית המשפט בישיבה הקודמת מיום 1.6.20".

בעקבות כך, ביום 11.6.20 נמסרה לבית המשפט על ידי שב"ס מעטפה ובה ארבעה מסמכים הערוכים על ידי ד"ר קרטה, שאחד מהם אינו נוגע כלל לעד המדינה אלא למאן דהוא אחר ונכלל כנראה בטעות במעטפה; שלושת המסמכים האחרים אכן נוגעים לעד המדינה, האחרון שבהם הוא מיום 31.5.20, הקודם לו הוא מיום 23.4.20 והקודם לכך הוא מיום 12.3.20 שבטעות נכתב בכותרתו כי הוא מיום 13.2.20.

מסמכים אלו נמסרו תחילה לעיון בא כוחו של עד המדינה ולעיון בא כוח המאשימה, כדי לשמוע אם יש בפי מי מהם השגה מוצדקת על העברת תוכנו של אחד מהמסמכים לעיון באי כוח הנאשמים, אם לאו. לאחר שב"כ עד המדינה לא התנגד להעברתם של המסמכים לעיון באי כוח הנאשמים, הסיר ב"כ המאשימה את התנגדותו לכך, והמסמכים הועברו על ידי בית המשפט לעיון באי כוח הנאשמים, כבקשתם.

לאחר עיון במסמכים האמורים מצד באי כוח הנאשמים, העלתה ב"כ נאשם 3, עו"ד סיגל יער, כאמור, את הטענה כי יש להשלים מסמכים חסרים הנוגעים למצבו הנפשי של עד המדינה, לרבות המסמכים הנוגעים לתאריך 16.1.20 ולתאריך 13.2.20, שבהם נבדק עד המדינה, על פי האמור במסמכים שהתקבלו. כמו כן, הועלתה השאלה האם נבדק עד המדינה בתאריך המאוחר ליום 31.5.20, בשים לב לכך שבמסמך של ר/כ טקץ מיום 1.6.20 צוין כי הוא אמור לעבור ביקורת ביום 4.6.20.

כמו כן, העלה ב"כ נאשם 4, עו"ד ליאור שביט, בין היתר, בקשה לקבלת פירוט המסמכים הרפואיים והטיפול התרופתי, לרבות אלה שאינם נוגעים למצבו הנפשי של עד המדינה, בנימוק כי יכולה להיות לכך השלכה על מצבו הנפשי הנוכחי של עד המדינה בזמן עדותו.

אני מקבל את בקשת ב"כ נאשם 3, כפי שיצוין להלן; ודוחה את בקשת ב"כ נאשם 4, שכבר נדונה והוכרעה כאמור בהחלטתי מיום 12.11.20 ואין מקום לעיין בה מחדש באשר לא חל שינוי מהותי של העובדות והנסיבות הרלוונטיות ומאותם נימוקים שנזכרו בהחלטתי האמורה, דהיינו - העדר רלוונטיות קונקרטית וצנעת הפרט של עד המדינה. לכך יש להוסיף כי בבסיס הבקשה של עו"ד שביט עומדות שאלות שמן הראוי להפנות לעד המדינה במסגרת חקירתו הנגדית ושספק אם יש להן בסיס קונקרטי ממשי, וכן עומדות טענות הנוגעות לשאלת מהימנותו של עד המדינה, שמן הראוי להעלות בסיכומים, בתום שמיעת הראיות. נוסף על כך, כאן המקום להפנות גם לאמור לעיל בפסקה 15, לענין סופיות תשובות העד בעניינים צדדיים.

כללו של דבר, אני מקבל כאמור את בקשת באת-כוח נאשם 3 ומורה כי שב"ס ישלים תוך שבוע מהיום, דהיינו עד ליום 23.6.20, את העברתם לבית המשפט של כל המסמכים הנפשיים הנוגעים לתקופת מעצרו של עד המדינה, לרבות אם בכלל כל טיפול תרופתי פסיכיאטרי, ולרבות המסמכים הנוגעים לבדיקות הפסיכיאטריות מיום 16.1.20 ומיום 13.2.20, וזאת באופן מסודר, בצירוף מכתב לוואי החתום על ידי גורם מוסמך, שבו תהיה רשימה של כל המסמכים הנפשיים שבתיקו של עד המדינה בשב"ס בתקופת מעצרו, החל מיום מעצרו ועד היום, תוך ציון פרטיו המלאים של ד"ר קרטה ופרטיו המלאים של עורך הרשימה החתום על מכתב הלוואי.

17. אשר לבקשות לקבלת דו"ח תנועה (יציאות וכניסות לבית הסוהר) של עד המדינה ואחרים שהגיעו אליו, החל מיום מעצרו, וכן לבקשות לקבלת העתק מכלל המסמכים הנוגעים למחקרי תקשורת של עד המדינה עם גורמי אכיפת החוק והפרקליטות, אשר ב"כ נאשם 4 ביקש להסביר "במעמד צד אחד בפני המותב בפניו תידון הבקשה" - כאמור אומנם ככלל הדיון בבקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ הוא במעמד הצדדים לפני המותב הדן בתיק העיקרי, אולם במקרים חריגים רשאי המותב הדן בתיק העיקרי להחליט להעביר בקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ למותב אחר שאינו דן בתיק העיקרי, דהיינו לשופט תורן; וכך במיוחד כאשר משפט ההוכחות אינו בעיצומו, כי אם בתחילתו, כמו במקרה דנן, ובעיקר לנוכח הכלל כי המותב הדן בתיק העיקרי אמור לשמוע כל בקשה, לרבות בקשות לפי סעיף 108 לחסד"פ, במעמד הצדדים ולא במעמד צד אחד.

כאמור, המאשימה התנגדה לבקשות אלה, בעיקר בנימוק של העדר רלוונטיות.

גם בעיני ספק אם הבקשות הן רלוונטיות.

כמו כן, לפחות על פני הדברים, מדובר בעניינים צדדיים, שלגביהן כידוע חל הכלל בדבר סופיות תשובות העד בעניינים צדדיים, כמפורט בפסקה 15 לעיל.

נוסף על כך, בבקשות עצמן ובדיון במעמד הצדדים לא הונח טעם מיוחד המצדיק לשמוע באופן חריג את באי כוח המבקשים במעמד צד אחד, במיוחד לא לפני, בהיותי המותב הדן בתיק העיקרי.

עם זאת, אפשר כי בטרם תוסברנה הבקשות, כאמור לפי המבוקש במעמד צד אחד, לא ניתן לדעת האם הבקשות הן רלוונטיות והאם מדובר בעניינים צדדיים, אם לאו.

מכל מקום, מן הראוי כי הבקשות בנושאים אלה תידונה בפני שופט תורן, אשר יוכל להחליט האם לשמוע במעמד צד אחד את באי כוח המבקשים, אם לאו, ולאחר מכן יוכל להכריע בבקשות לגופן.

באי כוח המבקשים מתבקשים אפוא לפנות בעניין זה לשופט תורן בבקשה מסודרת ומנומקת, תוך שבוע ימים מהיום.

18. אשר לבקשה לקבל "כל הסכם ו/או נספח להסכם ו/או תוספת להסכם, שנחתם בין פמת"א ו/או מדינת ישראל ו/או משטרת ישראל ... החל מתאריך מעצרו של עד המדינה ועד ליום 11.6.2020 (כולל)" - כאמור הן המאשימה והן עד המדינה השיבו כי לא היו כל תוספת או נספח להסכם עד המדינה וכי לא ניתנה לעד המדינה כל טובת הנאה מעבר לאמור בהסכם עד המדינה שהועמד לעיון ההגנה לאחר הגשת כתב האישום.

נוסף על כך, עניין זה נוגע לחומר החקירה; וכל מחלוקת בעניין זה מקומה, אם בכלל, בדיון בבקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ, לפני שופט תורן, ולא בבקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ.

בשים לב לכל האמור לעיל, כמו גם לחזקת תקינות המינהל ולחזקה כי המאשימה ורשויות החקירה פועלות כדין ואינן מסתירות מההגנה חומר חקירה, הבקשה בעניין זה נדחית.

19. לגבי הבקשה לקבל העתק צילומי מהסכם שכר הטרחה, על הנספחים והתוספות, בין עד המדינה לעורכי דינו, עו"ד דן באומן ועו"ד אלעד רט - הבקשה המתייחסת לבא-כוחו הנוכחי של עד המדינה, עו"ד רט, נדחית בזה, בשים לב לכך שעו"ד רט מייצג את עד המדינה מטעם הסניגוריה הציבורית ובשים לב ליתר הנימוקים של המדינה ושל עו"ד רט שהעלו בתגובותיהם בעניין זה.

אשר לבקשה ככל שהיא נוגעת לבא-כוחו דאז של עד המדינה, עו"ד באומן, אשר ייצג אותו באופן פרטי בטרם יוצג על ידי עו"ד רט מטעם הסניגוריה הציבורית, בבקשה הוסבר כי המבקשים דורשים לדעת גם את "[ו]אופן ביצוע העברת התשלום מעד המדינה, לידי עורכי דינו".

בדיון הבהירו באי-כוח הנאשמים כי הם מבקשים לדעת מה הסכום ששולם לעו"ד באומן ומי שילם את הסכום האמור, ולצורך כך הם מבקשים לקבל את חשבוניות המס שהוציא עו"ד באומן, וזאת לנוכח דברים שמסר עד המדינה בעניין זה, "שהמשפחה לא בקשר אתו" - כדי להצביע על אי-מהימנותו של עד המדינה.

כאמור, עו"ד באומן הבהיר בתגובתו בכתב כי "... שכר טרחתו סוכם בעל פה ובתקיעת כף עם העד, ושולם ישירות לח"מ בידי קרובי משפחתו של העד, ללא מעורבות כלשהי של המדינה. מכאן שאין בשכר טרחתו של הח"מ שום היבט של טובת הנאה. באשר לנספחים ולתוספות להסכם שכר הטרחה, שהתבקשו אף הם, אלה קיימים רק בדמיונם של המבקשים".

בפועל, עו"ד באומן לא נכח בדיון בבקשה שהתקיים ביום 11.6.20.

אכן, כפי שנטען בצדק על ידי ב"כ המבקשים, על פי הפסיקה, ככלל, חיסיון עו"ד-לקוח איננו חל על סכום שכר הטרחה או על חשבוניות המס של עו"ד ללקוח. זאת, להוציא מקרים חריגים ביותר [ראו והשוו: בג"ץ 301/85 עו"ד יעקב ישראלי נ' סגן מזכיר ראשי בית המשפט המחוזי בתל אביב, פ"ד מ(1) 159 (1986); רע"פ 751/15 אברג'יל נ' מדינת ישראל (9.12.2015)].

בטרם אחליט בבקשה בעניין זה, ככל שהיא נוגעת לעו"ד באומן שכאמור לא נכח בדיון מיום 11.6.20, מתבקש עו"ד באומן להגיב בכתב תוך שבוע ימים, דהיינו עד ליום 23.6.20, על בקשת ההגנה לקבל את חשבוניות המס שהוציא בעניין שכר הטרחה של עד המדינה, כדי לדעת מי שילם את שכר הטרחה ומה גובה הסכום הכולל של שכר הטרחה - לעניין שאלת מהימנותו של העד, כמצוין לעיל על ידי עו"ד שביט.

את פרוטוקול הדיון מיום 11.6.20 מתבקשים להעביר לעו"ד באומן המזכירות וכן ב"כ המאשימה ועו"ד רט (בא-כוחו דהיום של עד המדינה).

20. החלטה זו תועבר על ידי המזכירות לעו"ד דן באומן, לשב"ס, לרבות מפקד בית סוהר איילון שבו מוחזק עד המדינה כעצור והרופא הכללי של בית הסוהר ר/כ טקץ, וכן לבאי כוח הצדדים לבקשה, לרבות לעו"ד אלעד רט.

כמו כן תובא החלטה זו לידיעת כב' השופט א' הימן.

ניתנה היום, כ"ד סיוון תש"פ, 16 יוני 2020, בהעדר הצדדים.